

ABONAMENTUL.

Pe un an 80 coroane.

Pe 1/2 an 40 „

Pe 1/4 an 20 „

Pe lună 7 „

Un număr 30 fileri.

□ □

Unitatea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 84 fil., a doua
oară 72 fil., a treia
oră 60 fil.

Manuscrite sunt a se
trimite la Redacția
„UNIRII“ Blaj.

□ □

ZIAR NAȚIONAL — APARE ZILNIC.

„Azi mie,

mâncă ție“ — domnule Apáthy. În singurătatea camerei elegante, în care ești internat, vei avea ocazia să meditezi asupra acestei maxime, și să-ți dai seama, că internarea valahă e neasămănat mai „cu mânuși“, de cum a fost aceea a „nobilului“ popor unguresc...

N'ai fost ferecat în lanțuri, cum au fost atâția preoți și fruntași ai noștri; n'ai fost scuipat, nici isbit cu patul puștei jandarmerești; n'ai fost asvârlit într'un vagon de vite, cum am fost noi toți, cari am trebuit să gustăm și să stropim, cu lacrimile noastre, pânea exilului unguresc.

Și cu toate aceste, domnule Apáthy, — ierte-mi-se sinceritatea — ai fost și ești neasămănat mai culpabil, decât toate acele victime, cari au umplut temnițele ungurești, și au stat în fața streangului ucigaș al călăului.

Ca un al doilea Kaiser sau Tisza, ai fost cel mai aprig luptător, pentru susținerea cu ori-ce preț, și cu ori-ce mijloace, a statului unitar maghiar.

Iată această utopie s'a prăbușit de mult! Iată fiecare națiune s'a declarat independentă, și D-Ta tot mai luptai încă pentru o cauză absolut pierdută, în o vreme, când trupele românești sunt la Cluj și Oradea-mare, când Sârbii sunt dincolo de Seghedin; în o vreme când la Budapesta e un bolșevism tot așa de înspăimântător, ca și la Petersburg.

Ce rost mai aveau aceste târzii și zadarnice svârcoliri șoviniste?

Ce rost mai au atâțările bandelor de săcui împotriva trupelor române, când ele înaintează — la mandantul antantei? Mai crede dl Apáthy și acum în integritatea teritorială a Ungariei, când antanta a trecut de mult la ordinea zilei peste această chestie?

Și, ce crede dl Apáthy: ce s'ar fi ales de Ardeal, dacă

trupele române nu intrau să susțină ordinea și disciplina?

Cine ar mai fi putut suprima anarhia, ce se pornise, și care dăinuiește cu furie elementară pe întreg teritoriul neocupat al Ungariei?

Și ce măcel îngrozitor și general s'ar porni, dacă ideile scrințite de aceste ar prinde teren?

**

Să nu ne gândim deocamdată la asemeni orori, căci vitejia și disciplina trupelor române, va mătură din drumul ei biruitor, ori-ce stavilă.

Iar agitatorii de talia dlui Apáthy, vor fi puși, sistematic la răcoare, ca să li-se calmeze nițel creierul prea înfierbântat.

Post-script. În momentul, când punem foaia sub tipar, aflăm că s'a găsit o scrisoare a dlui Apáthy, adresată comitelui din Sibiu, prin care se agită, pentru bolșevism; aflăm, că d-sa e autorul intelectual al măcelului dela Țigani. Culpabilitatea d-sale e pe deplin dovedită. Va fi judecat de tribunalul marțial.

Ei bine; *tribunalul militar să-și facă datoria!* Al.

Recepția de Anul nou la prezidentul

BCU Cluj Consiliului Dirigent.

Sărbătoarea Anului nou a dat prilej conducătorilor politici ai națiunii române să facă importante declarații politice. Consiliul dirigent împreună cu toți secretarii generali și cu întreg corpul funcționarilor s'a prezentat la ora 11^{1/2} la prezidentul consiliului Dr. Maniu, pentru a-l felicita. Cuvântarea a rostit-o dl *Ministru Goldiș*.

„Membrii consiliului dirigent a celui dintâiu guvern românesc din Transilvania, împreună cu funcționarii, folosese prilejul acesta să te asigure, dl prezident, de înalta lor stimă și cel mai sincer devotament. E obicei consacrat de un șir lung de ani, ca cea dintâiu zi a anului să se folosească pentru declarații de natură politică. Generația noastră are fericirea să trăiască, zilele de față, cari vor rămâne celea mai epocale din întreaga noastră istorie dela colonizarea Daciei! Anul, care a trecut și cel în care am intrat a adus îndeplinirea visului nostru secular. Aceasta e o urmare logică a evoluției istorice. Civilizația umană a ajuns la convingerea, că toate națiunile dismembrate trebuiesc unite în state naționale. Noi putem fi fericiți, că am fost părtași la marele fapt săvârșit la Alba-Iulia.

Anul trecut ne-a mai adus un

fapt îmbucurător. Națiunea săsească s'a alăturat la regatul român, pe temeiul dreptului firesc de liberă dispunere, fără să aștepte hotărârea definitivă a congresului de pace.

Zilele din urmă au fost tulburate de îngrijorări. Frumosul Bănat e în primejdie, dar nu vom renunța la el niciodată. Altă împrejurare îngrijorătoare e că frații noștri apuseni sunt dați încă și astăzi pradă urgiei ungurești. Credem, că în curând vor dispărea aceste momente îngrijorătoare. Suntem siguri, că drepturile noastre vor fi recunoscute și vor și primi sancțiunea lumii întregi. Atunci ne așteaptă munca uriașă a organizării statului român. Cu toții suntem ferm hotărâți a clădi noul stat românesc pe acestea două pietrii fundamentale: munca intensivă, fără preget și pe principiile morale. Nădejdea noastră se întemeiază mai ales pe faptul că tu ești în fruntea noastră, care prin calități distinse dela fire ești destinat a conduce poporul românesc. Nu săvârșim o formalitate ci cu adevărat îți aducem dragostea noastră strigând: la mulți, mulți ani!“

La acestea dl *Maniu* a răspuns următoarele:

„Vă mulțumesc pentru cuvintele frumoase ce mi-ați adresat!

Intr'adevăr trăim celea mai fericite zile ale neamului românesc. Ne-a mai rămas datoria să realizăm visul nostru secular în toată splendoarea sa. Datoria aceasta e foarte mare, dar greutatea ce s'ar ivi le vor învinge ușor convingerea nestrămutată, trezvia și calitățile superioare ale poporului românesc. Dacă națiunea română în timp de sute de ani a putut trece peste atâtea greutăți, de bună seamă și în viitor va ști să le înlăture prin energia și puterea sa de viață. În afară de acestea încrederea noastră o nutrește împrejurarea că în fruntea statului român stă cel mai înțelept rege. În zilele de grea cumpănă Majestatea Sa a dat dovadă de atâta înțelepciune și neîntrecută vitejie, încât nava națiunii române a putut fi scoasă la liman prin toate primejdiile. Greutățile ce ni-se pun din partea dușmanului secular al neamului românesc. Guvernul unguresc se pretează la un joc frivol, uitându-și că prin aceasta săvârșește o sinucidere. Căci dacă atâta patimile mulțimii, cu tendința de a provoca disordine, își taie singur terenul de sub picioare. Peste pretențiile ungurești a trecut lumea și poporul unguresc își va da seama de realitate.

Suntem foarte fericiți a constata, că națiunea săsească a întins mâna statului român. Am primit-o cu dragă inimă, deoarece știm apretia valoarea înaltă a acestei națiuni.

Războiul ne-a săruncinat cu desăvârșire. Nevoia e mare prețindeni și astfel altă scăpare nu e decât munca și cruțarea.

Recunoaștem tuturor popoarelor toate drepturile politice, sociale și culturale. În timpul cel mai scurt vom da două mari reforme: reforma electorală și cea agrară, pentru ca statul român să se răsime pe patru stâlpi puternici: unitatea națională, libertatea, democrația și dreptatea socială.

Pentru a stă în serviciul acestor mari ideale invocăm ajutorul lui Dumnezeu și incre-

derea națiunii românești. Vă invit deci să lucrăm împreună la înlăturarea hotărârii mărețe dela Alba-Iulia!

Mulțumindu-ți pentru cuvintele calde ce mi-le-ai adresat, promit tuturor, că precum în trecut așa și în viitor nu voi

pregăti de a-mi pune toate forțele în serviciul națiunii române! Rugându-vă și pe D-voastră, tovarășii mei de muncă, să serviți cu tot zelul cauza cea sfântă, vă doresc d-voastre și întregului neam românesc: An nou fericit!

(A. T. D.)

destui, a lăsat copii pe drumuri, a văduvit neveste și a înlăcrimat atâtea mirese și fete duioase. A pustii țări și-a cu-

tropit orașe; a cernit colțuri întregi de lume, nemilosul. Așa-i războiul: fratele lui e prăpădul, sora lui moartea. (Va urma.)

Serviciul nostru telefonic.

(Agenția telegrafică „Dacia“).

(București). Dl Halipa, președintele Sfatului țării, a acordat agenției „Dacia” următorul interviu: S'au făcut sămănături puține, pentru că n'am avut semințe, ni-s'a făgăduit, că ni-se va da grâu pentru a face cu el sămănături de primăvară. Cu alimentele stăm foarte prost, din cauza rechizițiilor impuse de către nemți. Aprovizionarea e grea și populația îndură mizerie și e expusă speculațiilor. — Astfel, ca să dau un exemplu din multe: fostul guvern a dat concesiile de-a aproviziona Basarabia cu petrol unei societăți, anume „Steaua Basarabiei”; — această societate aducea petrol de aici. Probabil cu 50 bani sau un leu kilogramul și-l vindea acolo cu 40 și 50 franci. Trebuie deci să rezolvim cât mai în grabă chestiunea aprovizionării, ca să putem câștiga încrederea populației, încălziminte și petrol, ca să nu spue, că statul român nu e în stare să satisfacă nici prima necesitate a locuitorilor. Lucrăm apoi la industrializarea producțiilor noastre, dar din cauza lipsei personalului tehnic, nu știu când vom izbuti să creem această industrie. —

Vrem să facem fabrici de postav, tăbăcării, zahăr etc. Trebuie să facem chestiunea reformelor, dl Halipa mi-a zis: reforma noastră agrară, votată de sfatul țării, prevede exproprierea dela o sută hectare în sus. Vom avea și noi un organ de înlăturare a reformei agrare, care va avea caracterul unei filiale a casei centrale, dar va fi totuși o instituție autonomă, din ea va face parte un reprezentant al casei centrale din București, un reprezentant al directoratului finanțelor din Basarabia, unul al directoratului agriculturii și șapte membri ai sfatului țării. Casa noastră va face imediat defalcarea terenului expropriat, pe care-l va da în folosință obștilor. În ce privește reforma electorală, guvernul neținând seama, că la noi se bucură de drept de vot și femeile nu le-a stabilit acest drept în reforma electorală. Aceasta poate să provoace nemulțumiri în populația basarabească, care consideră aceasta ca un drept câștigat prin revoluția rusă.

(Sibiu). În cercurile politice de aici a făcut cea mai rea impresie declarația voevodului

sârb Bojevici, care s'a înființat la Timișoara, scurt înainte de sosirea generalului Berthelot. De când s'a născut conflictul nostru cu sârbii din Bănat, consiliul dirigent s'a născut să păstreze calmul necesar, pentru de-a preîntîmpina o înăsprire cu totul inoportună. Doue motive i-au îndemnat pe conducătorii români să procedeze în chipul acesta. Întâiu, legăturile de veche prietenie cu poporul sârbesc, care nu se pot rupe atât de brusc la cel dintâiu prilej, când interesele noastre sunt divergente. Pe urmă împrejurarea, că aliații au luat asupra lor angajamente formale cu privire la toate ținuturile românești, deci și la Bănat. — Aceste ne-au determinat să credem, că suntem dispenzați de-a începe o ceartă de cuvinte cu sârbii. De astădată însă trebuie să ne ridicăm cuvântul pentru a protesta categoric împotriva declarațiilor făcute de voevodul sârb. În fața unei delegații oficiale, care i-s'a prezentat, dsa a declarat următoarele: „Am venit bucuros în Bănat, pentru a publica aici, oă ceea ce a ocupat armata sârbească, tot va aparține Sârbiei. Sperez, că în noul stat sârbesc, sârbii și celelalte popoare se vor bucura de aceleași drepturi, pe cari le-au avut și până acum. Deoarece văd aici armonie de simțiri, nădăduiesc, că precum în celelalte teritorii ocupate, așa și la Dv. se va valida nuzința comună de-a adăuga Bănatul la Sârbia. Se svonește, că trupele sârbești se retrag de aici și în locul lor vor veni francezi. Aceasta nu-i adevărat.” Generalul voevod Petru Bojevici vorbind astfel, se pare, că urmărește tendința de-a potența conflictul din Bănat. Suntem în măsură a comunica, că sârbii vor trebui totuși să părăsească Bănatul în timpul cel mai scurt și locul lor îl vor lua trupele franceze, până la congresul de pace, care e chemat a stabili granițele noastre definitive.

(București). Dela 1 Februarie se vor primi la toate facultățile universității din București 300 studenți din Ardeal, cărora li-se va pune la dispoziție cvartir și întreținerea întregă. Cei mai lipsiți de mijloace vor avea toată întreținerea gratuit.

Aviz.

Pentru orientarea preoților noștri arhidiecezani aducem la cunoștință, că congrua pe sem. II—1918 a fost deja asigurată din partea ministrului unguresc de culte cu rescriptul său din 20 Noemvrie 1918, prezentat aici la 12 Decemvrie 1918. Bani în însă pe lângă toate urgările noastre făcute la perceptoratul ung. din Blaj, până azi încă nu au sosit.

Frații preoți să fie cu așteptare, că îndată ce vor sosi banii, se va spedă circularul, care de altcum stă gata la tipografie.

Oficiul arhidiecezan.

Gânduri de Sân-Văsii...

(† 1918 * 1919)

Prof. A. Lupeanu.

I.

Prea Stimate Doamne și Domnișoare,

Stimați Domni!

Ne găsim în pragul unui an nou.

Pe cărarea fără sfârșit a Timpului, pe nemărginita coastă a Vremii, coboară domol un drumet obosit, un moșneag cu spatele încârligat, cu fruntea plină de sudori, cu barba încălțită de vânturi neprielnice... Il cunoaștem cu toții: el poartă pe zdrențitul lui surman militar un număr apocaliptic, numărul 1918. E anul pe care îl prohodim astăzi, dela care ne luăm ultimul adio, ca să nu mai împodobească niciodată paginile calendarelor noastre. Biet moșneag neputincios! — coboară în neam cu întreg arsenalul lui de scule fioroase, cu cari nu va mai putea ține lumea în tremur, pentru că i-le-a hârbit vremea și i-le-a hodorogit uriașa sfortare a războiului îndelungat dintre popoare. Priviți, cum îl apasă manlicherile și fromerele ruginite, amuțitele mitraliere cu gâturi scurte, și cum se chinuiește înhamat la duruitoarele tunuri grele, cari au cutremurat atâtea săptămâni și luni văzduhul cu răgetele lor oțeloase... Fața îi este desfigurată de-o mască de gaz sfârțicată, care nu mai poate să-l apere de suflul morții, iar martiala caschetă de oțel i-a alunecat de pe creștet într-o parte, lăsând asă i-se vadă amărîta ochelie bătrânească. Sărman herold războinic! — țî-a sunat și

Ție ceasul, goarnea nu mai țipă de atac pe celea câmpii ale Europei, deacum trebuie să te îngropi și Tu în paginile îngâbenite ale cărților de istorie, năcăjind pe viitor numai generațiile de școlari strădălnici. Ți dai pielea popii, ca orice pământean de omenie...

— Măi moșnege sărace, dacă ași avea eu darul preoției și ar fi să-ți fac comănduirea la capul sicriului, mi-aș drege glasul bătrânește, ca popa Isaia din satul nostru, ierte-l Dumnezeu și pe el, și aș glăsu în scurte cuvinte astfel:

— Iubiți ascultători! Iată frațele nostru în Domnul, anul 1918, a răposat de neputințele bătrâneții. A pornit și el pe calea veșniciei, pentru că i-a sosit sorocul. Nepătrunse și tainice sunt căile Domnului nu mai plângeți, nu vă obidiți zădarnic! Pomul, dacă îi pui săcurea la rădăcină se prăvale și nu mai dă rod. S'a prăvălit și el din brăul zodiilor: ce să-i faci! N'ai ce-i face! — A fost și el om, și bun și rău, ca toți muritorii. S'a zămislit în sânge și prav de pașcă, biet fiu nenorocit al unor părinți bătaioși, cari nu puteau să nască decât un spulberat și-un vântură lume. Bătaios a fost tatăl său, bătaios a fost moșu-so, strămoșu și răs-strămoșu-so... N'a fost el de vină, căci spune pilda din bătrâni: „furtună sameni, furtună răsare și seceri tot furtună”. Păcatele lui le știe Domnul și le știm și noi: a înmulțit cu mii și sute de mii mormintele luptătorilor, a schilăvit și el

(Sibiu). Apáthy e învinuit, că prin publicații și graiu viu a propagat bolșevismul. A lătit manifeste bolșeviste trimise de guvernul unguresc. A uneltit dimpreună cu trupele maghiare din Zălau și este chiar autorul moral al atacului mișelesc din gara Țigani, unde au fost omorâți 9 soldați și răniți 25. S'a dovedit, că stricarea liniei fiere între Ciucea—Orade este operă dânsului. Armata română dispune de probe destule despre vinovăția lui, pentru a-l predă tribunalului marțial. Guvernul ung. are intenția să ia represalii contra Conziliului Dirigent. Un lucru, care va constitui călcarea dreptului internațional, deoarece arestarea lui Apáthy a fost ordonată de armata română pentru fapte de natură militară.

(Sibiu). Dl I. Maniu, președintele Conziliului, care cu prilejul anului nou, în numele conziliului, a trimis Augustei Familiei domnitoare telegramă de felicitare, a primit din partea Reginei următoarea telegramă:

„Adânc înduioșată de inimioasele Dvoastre cuvinte, Vă mulțumesc călduros și fac cele mai bune urări de bine și prosperitate pentru Dvoastră și Conziliul Dirigent al Românilor de peste munți, pe cari sunt fericită a-i număra între fiii mei“.

Din partea prințului moștenitor a primit următorul răspuns: „Cu cea mai mare bucurie am primit urările trimise în numele Conziliului Dirigent și al Românilor de peste Carpați. Aceste urări venite dela frații de atâta vreme subjugăți ne-au făcut o deosebită plăcere. La mulți ani!“

(București). Se afirmă că, în scopul unei cimentări mai pu-

ternice cu Ardealul va fi ales mitropolit primat episcopul Cristea.

(Berlin). Ieri între 9 și 10 a fost arestat Liebknecht și Roza Luxemburg. În momentul, când Liebknecht s'a urcat în automobil, un individ i-a dat o lovitură în cap, cauzându-i o rană gravă. Au voit să-l transporte la temnița din strada Charlottenburg. Din cauza unui defect la automobil, au pornit pe jos. Liebknecht a cercat să scape cu fuga. Paza a dat mai multe împușcături după el, l-au nimerit și a murit la moment. În vremea aceasta revoluționara Roza Luxemburg se aple la poliție, unde i-se luă interogator. Când a ieșit afară mulțimea a năvălit asupra ei, au bătut-o până ce-a căzut jos. Apoi au urcat-o în automobil și o ducă, dar publicul a oprit automobilul în drum. Atunci un individ a sărit în automobil și a tras asupra ei omorându-o. Mulțimea a smuls cadavrul și l-a dus. Nu se știe unde. Se crede că l-au aruncat în vre-un canal.

Informațiuni.

* **Trupele române** se apropie de Ciucea.

* **Cele 900.000 cor.** nu le-a plătit publicul orașnesc întreg, cum era vorba, ci numai 49 fruntași din Cluj. Lista acestora a stabilit-o comanda armatei române, „Acest haraciu, a spus generalul Neculcea, trebuie să-l plătească fruntașii conducători ai orașului. Aceștia, dimpreună cu Apáthy, au dirijat mișcările trupelor ce s'au retras din Cluj

— și comanda acestora n'a făcut nici un pas fără ordinul lui Apáthy“.

* **In gara Țigani** s'au atacat trenul care ducea trupele române la Zălau. Acesta a fost un atac mișelesc, deoarece delegații unguri, cari s'au prezentat la comanda română în Jibău, au declarat că până în 12 Ian. vor evacua Zălaul și nu vor opune nici o rezistență.

* **Ungurii** își pun acum nădejdea în comisia americană, venită în Ungaria pentru de a studia chestiunile de ordin politic ale țării. Chestia de naționalitate din Ungaria încă formează obiectul de interesare al al acestei comisii.

* **Ucrainenii** au ocupat orașul Muncaci și Ciap.

* **Bohemii** în conferința de pace vor cere, ca Dunărea să devină râu internațional și să nu mai servească, ca pân'acum, ca mijloc de opesiune economică în mâna unor popoare, ca ungurii și nemții. Ei proiectează edificarea unui canal, care să împreune Elba cu Dunărea — și o linie ferată directă dela Pozsony până la Adriatică.

* **Macedo-românii** și-au cuprins postulatele lor naționale în 3 puncte: 1. În întreaga peninsula balcanică, unde locuiesc macedo-românii, să se formeze cantoane naționale române. 2. Albania să se mărească cu teritorii sârbești și grecești, iar populația macedo-română de pe acestea să capete autonomie deplină. 3. Să se înființeze un stat macedo-român independent pe

teritorul, care se întinde dela vechiul vilaiet de Monastir până la cel de Ianina.

* **Tratatul de pace** se încep numai azi, Sâmbătă. Până acum a avut consfătuiri numai conziliul militar al aliaților, care a desbătut chestia armistițiului.

* **În Muntenegru** câțiva aderenți ai lui Nichita au înscenat o răscoală. Au voit să pună mâna pe Cetinje și să reazeze pe tron pe Nichita. Dar nu le-a succedat. Au fost bătuți și risipiți.

* **Pe azi** se așteaptă aplanarea crizei de cabinet din Budapesta. Partidele vor ajunge probabil la un acord. Li-s'a dat se înțelege, că antanta ar stă mai bucuroasă de vorbă cu un cabinet civil, decât cu unul socialist.

* **Colonelul House**, cel mai bun prieten al lui Wilson, președintele delegației de pace americane, a murit în Paris, pe neașteptate.

* **În America** se pregătește un proiect de lege, care pe timp de 3—4 ani, să împedecă emigrarea în Statele-Unite.

* **Mareșalul Foch** a comunicat consiliului de războiu aliat, că Germania până acum a eliberat numai 1960 locomotive, 61 650 vagoane, 1700 aeroplane. Au fost repatriați 458'000 prizonieri. Mai rămân în Germania 28.000.

* **Brătianu**, în drum spre Paris, s'a oprit o zi la Belgrad, unde a luat contact cu cercurile conducătoare sârbești. Un schimb de vederi s'a făcut în legătură cu chestiunile pendente dintre noi și sârbi.

Proprietar și Editor:

Consiliul Național Român din Blaj.

Director: ALEXANDRU CIURA.

Redactor: Ovidiu Hulea.

„PATRIA“ cassă de economii societate pe acții în B l a j.

CONVOCATOR.

P. T. Domnii acționari ai cassei de economii „PATRIA“ societate pe acțiuni se invită cu onoare — în sensul § 14 și următorii din statute — la a XXXIII-a (treizeci și treia) adunare generală ordinară, care se va ține în Blaj la 15 Februarie st. n. a. c. la 11 ore în localul institutului.

Obiectele sunt:

1. Raportul direcțiunii, raportul comitetului de supraveghere, bilanțul și darea absolutului, distribuirea profitului curat și a sumei destinate spre scopuri culturale și de binefacere, și fixarea marcelor de prezență pe 1919.
2. Intregirea direcțiunii.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunare, sunt rugați a-și depune la cassa institutului acțiunile și eventual documentul de plenipotență până în 14 Februarie la 12 ore din zi.

Blaj, la 10 Ianuarie 1919.

„PATRIA“ cassă de economii, societate pe acțiuni.

DIRECȚIUNEA:

A. C. Domșa,
membru al direcțiunii.

I. Br. Hodosiu,
director executiv.

Raportul comitetului de supraveghere.

Onorată adunare generală!

Comitetul de supraveghere, conform legii comerciale, a scontrat de repețiteori cassa institutului, efectele, obligațiunile hipotecare, împrumuturile pe amanet și a revăzut toate cărțile de contabilitate.

De asemenea a examinat bilanțul pe 1918 și contul profitului și pierderilor, pe cari le-a găsit în consonanță cu registrele institutului. Tot astfel a constatat, că și împărțirea profitului curat s'a făcut în conformitate cu dispozițiile statutelor.

În urma acestora propune: aprobarea bilanțului și primirea proiectului relativ la împărțirea venitului curat, pe cum și darea absolutului, atât pentru direcțiune, cât și pentru comitetul de supraveghere.

Blaj, la 11 Ianuarie 1919.

Comitetul de supraveghere.

Bilanțul pe anul al XXXIII-lea 1918.

Active.	Conto	Bilanț.
Cassa:		
Numărar	219.715·37 C.	Capital societar
Depuneri în Cto Curent, Giro și Check	2,645.441·49 »	Fond de rezervă
Efecte	2,048.732 50 »	» special
Acții	34.700·— »	» de penzie
Efectele fondului de penzie	164.962·50 »	» I. Moldovanu
Efectele fondului I. M. Moldovanu	9975·— »	Depuneri spre fructificare
Cambii	» 1,018.985·—	Deposite
Imprumuturi ipotecare	» 789.222·—	Interese anticipate
» pe amanet	» 10.280·—	Dividendă neridicată
Casele institutului	» 122.000·—	Diverse
Mobilier	» 3·000·—	Profit curat
Spese de proces anticipate	» 8.645·08	
	C. 7,075.658·94	

Eșite.	Conto Profit	și Pierdere.	Intrate.
Interese:		Interese:	
după depuneri	C. 174.779·33	după cambii	C. 153·531·74
» » ridicate	» 813 80	» impr. ipotecare	» 92.726·57
Spese:		» efecte	» 84·629·54
porto poștal	1.965·03 »	» capital elocat	» 66 893·07
spese curente	3.995·85 »	» impr. pe amanet	» 4·051·—
salare	24.780·— »	Proviziune	» 4.453·13
Contribuție și Competință	» 64.633·65	Chirie	» 8 400·—
Marce de prezență	» 420·—		
Profit curat	» 143.297·39		
	C. 414.685·05		C. 414.685·05

Blaș, la 31 Decembrie 1918.

I. Br. Hodosiu m. p.
director executivLetitia Hodoș m. p.
contabil.D i r e c-
ț i u n e a.Dr. Is. Marcu m. p.
president.Șt. Popu m. p.
v.-pes.

I. F. Negruțiu m. p.

Dr. Hâncu m. p.

Dr. Ordace m. p.

A. C. Domșa m. p.

Blaș, la 11 Ianuarie 1919.

Gavril Precup m. p.
president.

Ioan Fodor m. p.

Alexandru Ciura m. p.

Aug. Caliani m. p.

Membrii comitetului

de supraveghere.

BCU Cluj / Central University Library Cluj